

Općinski sud u Jajcu, sutkinja Sanela Simišić u pravnoj stvari tužitelja „ELEKTROBOSNA-N“ d.o.o. Jajce, ul. Brune Bušića bb, koju zastupa punomoćnica Galiba Hrvačić Karačić, advokat iz Sarajeva, ul. K. br. ..., protiv tuženika PD R-S Sliicon d.o.o. Mrkonjić Grad sa sjedištem u Mrkonjić Gradu, koga zastupa punomoćnik Dragan Dramac, advokat iz Jajca, ul. H. V. H. ..., radi poništenja ugovora, v.sp.100.000,00 KM, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave dana 29.11.2022.godine u prisustvu punomoćnika tužiteljice i tuženog, donio je dana 29.12.2022.godine, slijedeću

P R E S U D U

I Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim je predloženo da sud utvrdi da kupoprodajni ugovor zaključen između Elektrobosna-N d.o.o. Jajce i Metalleghe d.o.o. Jajce dana 19.05.2004.godine nije ni zaključen-ništavan je, te predlaže da sud obaveže tuženog kao pravnog sljednika društva Metalleghe d.o.o. Jajce da izvrši povrat imovine tužitelju koja je predmet ovog ugovora nekretnine upisane u zk.ul.br.290 K.O. ... i to FE-SI-PEĆ K1 sa otpremnom halom k.č.br.550/22, površine 1.010 m², FE-SI-PEĆ K-2 sa otpremnom halom k.č.br.550/11 površine 985 m² i FE-SI-PEĆ K-3 sa otpremnom halom k.č.br.550/23 površine 1.090 m² te glavne objekte i to k.č.br.550/21 hala sa radionom, br.550/10 restoran, k.č.br.550/12 radiona bravarija, br.550/13 zgrada elektrolize, k.č.br. 550/19 skladište za špenu, ugajl i kvarcni kamen, ekonomsko dvorište br.550/18, k.č.br.550/8 kotlovnica, k.č.br.550/1 zgrada laboratorije, zajedno sa svom postojećom infrastrukturom, instalacijama, priključcima sa neograničenim pravom korištenja svih prilaznih komunikacija koje čine jednu ekonomsku cjelinu, te kojim bi sud naložio zemljišnoknjižnom uredu Općinskog suda u Jajcu da na temelju presude izvrši uknjižbu prava vlasništva na naprijed navedenim nekretninama u korist tužitelja sa dijelom 1/1, te da sud obaveže tuženika da tužitelju nadoknadi troškove sudskog postupka, sve u roku od 30 dana.

II Tužitelj se obavezuje da tuženiku naknadi troškove postupka u iznosu od 3.812,50 KM, u roku od 30 dana.

O b r a z l o Ź e n j e

Tužitelj je tužbom od dana 02.09.2021.godine koju je podnio protiv BSI d.o.o. za proizvodnju i trgovinu ferolegura Jajce, te uređenim tužbenim zahtjevom, predložio da sud donese odluku kojom se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja naveden u izreci presude. U činjeničnim navodima tužbe tužitelj navodi da su tužitelj i pravni prednik tuženog zaključili Ugovor o kupoprodaji nekretnina dana 19.05.2004.godine. Prema navedenom ugovoru predmet su nekretnine upisane u zk.ul.br.290 K.O. ... i to FE SI-II-I sa otpremnom halom - k.č. br. 550/22, površine 1.010m², FE - SI - 14-2 sa otpremnom halom k.č. br. 550/11 površine 985m² i FE - SI - PEĆ K-3 sa otpremnom halom k.č. br. 550/23 površine 1.090m² te glavne objekte i to k.č. br. 550/21 hala sa radionom, k.č. br. 550/10 restoran, k.č. br. 550/12 radiona bravarija, k.č. br. 550/13 zgrada elektrolize, k.č.br.550/19 skladište za špenu, ugajl i kvarcni kamen, ekonomsko dvorište k.č.br.550/18, k.č.br.550/8 kotlovnica, k.č.br.550/1 zgrada laboratorije, zajedno sa svom postojećom infrastrukturom, instalacijama, priključcima sa neograničenim pravom korištenja svih prilaznih komunikacija koje čine jednu ekonomsku cjelinu. Dalje se navodi da je odredbom člana 136. Statuta društva, utvrđeno je da prodaja i kupovina imovine čija vrijednost prelazi 15% i 33% knjigovodstvene vrijednosti spada pod obavezu davanja saglasnosti skupštine društva a ako je imovina

ispod te vrijednosti, saglasnost daje nadzorni odbor. Odredbom člana 55.Zakona o obligacionim odnosima je predviđeno da u slučaju da je ugovor zaključen mimo statutom propisanih saglasnosti, taj ugovor ne može niti će proizvoditi pravna dejstva. U konkretnom slučaju nova uprava društva je izvršila uvid u arhivsku dokumentaciju te utvrdila da po ovom pitanju niti se očitovala skupština niti nadzorni odbor. Iz tih razloga tužitelj se obratio tuženom dana 06.04.2021.godine sa zahtjevom za dostavu informacija a tuženi se oglasio o podneseni zahtjev. Obzirom da se radi imovini velike vrijednosti, tužitelj ima pravni interes da zaštiti svoju imovinu i prava, te predlaže da sud usvoji postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja.

U odgovoru na tužbu od dana 12.05.2022.godine tuženi BSI d.o.o. je u cijelosti osporio osnovanost tužbenog zahtjeva i istakao nedostatak pasivne legitimacije na strani tuženika, obzirom da označeni tuženi nije bio ugovorna stranka iz Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 19.05.2004.godine. Tužitelj je kao tuženika mogao označiti ugovornu stranku koja je zaključila ugovor. Dalje navodi da je tužba u navedenoj pravnoj situaciji mogla biti podnesena najkasnije do pravomoćnog okončanja postupka brisanja navedenog pravnog subjekta iz sudskog registra, obzirom da je ugovorna stranka kupac „Metalleghe“ d.o.o. Jajce, pravno prestao postojati dana 27.02.2009.godine, kada je temeljem statusne promjene pripajanja, izvršeno brisanje iz sudskog registra Općinskog suda u Travniku. Međutim, kako nije postojao nijedan opravdan zakonski razlog za pokretanje parničnog postupka tuženi nije imao pravni interes za navedenim, nego je pokrenuo parnični postupak radi utvrđenja ništavosti 18 godina od zaključenja ugovora o kupoprodaji. Tuženik navodi da su od strane kupca u cijelosti izvršene sve obveze koje se odnose na isplatu kupoprodajne cijene u iznosu 4.000.000,00 Eura, te da je tužitelj izvršio sve obveze u pogledu predaje u posjed, a temeljem izdane klauzule intabulandi, i nakon izvršenog plaćanja poreza na promet nekretnina u iznosu od 391.166,00 KM izvršena je uknjižba prava vlasništva u korist kupca nekretnina. Kako je tuženik u posjedu nekretnina počev od 2008.godine, isti je stekao pravo vlasništva na nekretnina i temeljem statusne promjene pripajanja, a i temeljem dosjelnosti jer je tuženikov posjed zakonit, istinit i savjestan, a obzirom da se u dosjelnost uračunava i posjedovanje koje je ostvarivao kupac iz ugovora o kupoprodaji nekretnina počev od 2004.godine. Ponašanje tužitelja nije usmjereno na zaštitu imovine jer isti nije nositelj stvarnih prava na imovini, nego se radi o pokušaju uznemiravanja tuženika u izvršavanju registriranih djelatnosti. Ugovor o kupoprodaji nekretnina zaključen dana 19.05.2004.godine, je potpisan od strane ovlaštene osobe prodavatelja, isti je ovjeren pečatom tužitelja Ugovor je ovjeren kod Općinskog suda Bugojno Odjeljenje u Jajcu istoga dana, te je od strane Porezne uprave FBiH doneseno rješenje o plaćanju poreznih obveza na prometovanje nekretnina, koje su također uredno izvršene. Direktor tužitelja je bio osoba ovlaštena za predstavljanje i zastupanje u domaćem prometu i vanjskotrgovinskom poslovanju. Tužitelj koji je ugovorna stranka iz Ugovora o kupoprodaji zasigurno u svojoj arhivi ima evidenciju o suglasnostima, te je apsurdno da se tužitelj tuženiku obratio za dostavom određenih informacija o aktima koje izdaje upravo tužitelj, jer je tužitelj odgovoran za svoje poslovanje. Tuženik pretpostavlja da se tužitelj odlučio na pokretanje ovog parničnog postupka iz uvjerenja da od strane kupca nisu izvršene obveze koje se odnose na isplatu kupoprodajne cijene, iako bi trebao imati saznanja jer je od strane kupca izvršena uplata veoma visokog iznosa kupoprodajne cijene. Navodi da je općepoznata činjenica da tužitelj već dugi niz godina uopće ne egzistira i ne nalazi se na adresi sjedišta, te da nije izmirio svoje obveze prema svojim zaposlenicima temeljem sudskih odluka. Stoga predlaže da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev, te da sud obveže tužitelja da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka.

Na pripremnom ročištu punomoćnik tuženika je istakao da je nakon dostave odgovora na tužbu označeni tuženi „B.S.I.“ d.o.o. Jajce prestao pravno postojati iz razloga što je Rješenjem o registraciji Okružnog privrednog suda u Banja Lucu 08.5.2022.godine, u sudski registar izvršeno pripajanje BSI doo Jajce pravnom subjektu „R-Silicon“, doo Mrkonjić Grad a temeljem kojega je navedeni pravni subjekt preuzeo sva prava i obaveze B.S.I.d.o.o. Jajce. Stoga je tužitelj kao tuženika u ovoj pravnoj stvari označio “R-S Silicon” d.o.o. Mrkonjić Grad sa sjedištem na adresi Bjelajce bb, Mrkonjić Grad. Kako je punomoćnik PD

“R-S Silicon” d.o.o. Mrkonjić Grad bio suglasan da stupi u postupak u svojstvu tuženog umjesto ranije tuženog BSI d.o.o. Jajce, sud je na temelju članka 58. ZPP FBiH, dozvolio preinaku tužbenog zahtjeva tužitelja te je u daljem toku postupka u svojstvu tuženika sudjelovao PD “R-S Silicon” d.o.o. Mrkonjić Grad.

Punomoćnica tužitelja je na pripremnom ročištu u cijelosti osporila sve navode tuženog a posebno da je direktor tužitelja tj. prodavca bio ovlašten za zaključenje predmetnog ugovora obzirom da je prema odredbama Statuta bio obavezan prije potpisivanja ugovora pribaviti suglasnost skupštine tj. nadzornog odbora koja nije postojala, te je ugovor ništavan shodno odredbama čl. 55 ZOO FBiH. Dalje navodi da bi tuženi putem dosjelnosti stekao pravo vlasništva prema odredbama čl. 58. Zakona o stvarnim pravima FBiH, isti morao biti u zakonitom posjedu predmetne nekretnine duže od 10 godina, što je u konkretnom slučaju nije slučaj jer se tuženi ne može pozivati na posjedovanje nekretnine po osnovu ništavog ugovora. Kako od ulaska u posjed nekretnine od strane tuženog nije prošlo 20 godina savjesnog posjeda to su navodi tuženika bez pravnog utemeljenja, da bi se tuženi pozivao na pravo vlasništva po osnovu navedenog pravnog instituta takve činjenice bi morao dokazati pravomoćnom presudom.

Punomoćnik tuženika je na pripremnom ročištu istakao da je direktor tužitelja B. V. koji je zaključio ugovor bio ovlaštena osoba za zastupanje tužitelja kako u domaćem prometu tako i vanjskom prometu, te je isti prema upisu u registrar zastupao poduzeće bez ograničenja odobrenja u poslovanju. Kako je sporni ugovor ovjeren u sudu, te kako su zakonski zastupnik tužitelja i pravni prednik tuženika imali ovlasti za zaključenje ugovora u skladu sa čl. 55 ZOO FBiH i odredbama Zakona o gospodarskim društvima FBiH, nema osnova za poništenje ugovora. Na ročištu za glavnu raspravu je istakao i prigovor aktivne legitimacije tužitelja jer isti ne može biti zainteresirana stranka, jer isti nema pravni interes za podnošenje tužbe jer su ispunjene sve obveze u pogledu isplate kupoprodajne cijene u iznosu od 4.000.000,00 Eura.

U toku dokaznog postupka tužitelj je proveo dokaze uvidom i čitanjem u:

- Zahtjev za dostavu informacija br. ... od 06.4.2021. godine,
- Potvrda o prijemu pošiljke br. ... od 07.04.2021. godine,
- Kopija Ugovora o kupoprodaji od dana 19.05.2004. godine,
- Rješenje o registraciji Okružnog Privrednog suda u Banja Luci br. ...,
- Ugovor o pripajanju od 26.11.2008. godine br. ...,
- Ugovor o pristupanju od 7.2.2012. godine, br. ... ,
- Z.K.ul.939 KO ... od 07.04.2021.g.,
- Z.K.ul.939 KO ... od 02.09.2022.g.,
- Rješenje o registraciji Općinskog suda u Travniku br. ... od 27.2.2009.g.,
- Rješenje upisa u sudski registar Kantonalnog suda broj: ... od 5.5.2004. godine, uz priloge,
- Podnesak Općinskog suda u Travniku broj ... od 14.6.2022. godine,
- Statut tužitelja od 10.10.2003. godine,
- saslušanje direktora tužitelja u svojstvu parnične stranke,

Tuženi je u toku postupka proveo dokaze uvidom i čitanjem u:

- Rješenje o registraciji Okružnog Privrednog suda u Banja Luci br: ...,
- Rješenje o registraciji Općinskog suda u Travniku br. ... od 27.2.2009.g.,
- Rješenje upisa u sudski registar Kantonalnog suda ... od 5.5.2004 godine, uz priloge
- Podnesak Općinskog suda u Travniku broj: ... od 14.6.2022. godine
- Rješenje o upisu promjena podataka subjektu upisa u sudski registar ... od 3.11.2003. godine, sa priložima,
- Rješenje Općinskog suda Bugojno Odjeljenje u Jajcu br: ... od 1.6.2006. godine,
- Rješenje Kantonalnog poreznog ureda Novi Travnik br. ... od 19.5.2006. godine,
- Uplatnica od 21.5.2004. godine,
- Uplatnica od 18.11.2004., 15.6.2004, 18.6.2004. godine,
- Dopis pravnog prednika tuženika ... od 20.4.2007. godine
- Podnesak Općinskog suda Bugojno Odjeljenje u Jajcu broj: ... od 27.4.2007. godine,

- Podnesak pravnog prednika tuženika upućen sud u Jajcu br. ... od 10.5.2007. godine, na okolnost postupanja pravnog prednika tuženika, sud je naložio pravnom predniku da se dio kupoprodajne cijene isplati na depozitni račun suda,
- Podnesak pravnog prednika tuženika upućen na Oćinski sud u Jajcu broj: ... od 08.12.2008.godine,
- Podnesak pravnog prednika tuženika upućen na Općinski suda u Jajcu broj: ... od 05.06.2012.godine;

U završnom obraćanju sudu punomoćnik tužitelja osporava istaknuti prigovor pasivne legitimacije tuženika, jer je tuženi pravni sljednik društva i u cjelosti preuzima prava i obaveze pa isti ima stranačku sposobnost u ovom postupku sukladno odredbi člana 55.ZOO FBiH. U vrijeme zaključenja predmetnog ugovora na snazi je bio Zakon o privrednim društvima u FBiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 23/99, 45/00, 2/02, 6/02, 29/03, 68/05, 91/07, 84/08, 88/08, 7/09, 75/13) kojim su u članu 246. i 269. propisana ovlaštenja skupštine i nadzornog odbora dioničkog društva. Dalje navodi da je odredbama člana 136. stav 1. tačka 16. i 17.Statuta tužitelja koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora, propisano da skupština odlučuje “O kupovini, prodaji, zamjeni, uzimanju ili davanju u lizing i drugim transakcijama, imovinom direktno ili posredstvom supsidijarnih društava, u toku poslovne godine u obimu većem od trećine knjigovodstvene vrijednosti imovine Društva, prodaji kupovini imovine čija je vrijednost između od 15% do 33% knjigovodstvene vrijednosti ukupne prosječne imovine društva, ako takva transakcija prethodno nije jednoglasno odobrena od strane Nadzornog odbora. Tužitelj je dokazao da je prije zaključenja Ugovora o kupoprodaji bio obavezan pribaviti prethodnu odluku skupštine odnosno nadzornog odbora, a koja odluka nije pribavljena. Tuženi tužitelju nije dostavio takvu odluku niti je tražio naknadnu saglasnost za zaključenje ugovora od organa tužitelja, zbog čega se ima smatrati da ugovor nikada nije ni zaključen. Neosnovano tuženik smatra da kumulativno mora biti ispunjeno propisivanje prethodne saglasnosti nadležnog organa prema Statutu i upis potrebne saglasnosti u sudski registar, a sve kako to tuženi navodi iz razloga što je ugovor ispunjen u cjelosti od strane tuženog i isplaćena kupoprodajna cijena od strane savjesnog kupca. Tužitelj je dokazao da takva tvrdnja nema pravnog utemeljenja jer prethodna saglasnost skupštine odnosno nadzornog odbora za prodaju nekretnine ne mora biti upisana u Sudski registar da bi se ugovor oglosio ništavim, jer je takva odluka imperativna zakonska norma propisana Zakonom o privrednim društvima i norma koju neophodno sadrži samo Statut. Zakon štiti savjesnog kupca u slučaju utvrđivanja ništavosti ugovora zaključenog bez prethodne saglasnosti i tuženi ima pravo zahtijevati pravičnu naknadu od tužitelja ako je bio savjestan ugovorač kako tvrdi a sve u skladu sa odredbom stava 5.člana 55.ZOO FBiH. Zakonski zastupnik tužitelja saslušan u svojstvu partične stranke koji je u svom iskazu potvrdio da nakon što je imenovan na mjesto direktora i nakon izvršene revizije poslovnih knjiga i raspolaganja imovinom u prethodnom periodu je utvrdio da je došlo do raspolaganja imovinom ogromne vrijednosti za cijenu od oko 4.000.000,00 Eura, koja imovina je imala mnogo veću vrijednost u momentu prodaje od vrijednosti kupoprodajne cijene. Analizom dokumentacije utvrđeno je da je Ugovor potpisan od strane tadašnje uprave suprotno odredbama Statuta i da za takvu prodaju nisu postojale saglasnosti niti Skupštine niti Nadzornog odbora. Takođe je izjavio da takve saglasnosti od strane tuženog nisu ni naknadno tražene niti je prodaja imovine odobrena. Zakonodavac je upravo u cilju zaštite kapitala dioničarskih društava od zaključenja štetnih ugovora i propisao odredbu da za prodaju veće vrijednosti imovine društva mora se prethodno pribaviti odluka Skupštine odnosno Nadzornog odbora što dokazuje pravni interes tuženog za utvrđivanje ništavosti ugovora koji je štetan za tuženog i koja prodaja imovine je izvršena suprotno Statutu tužitelja, Zakonu o privrednim društvima i ZOO FBiH. Stoga predlaže da sud tužbeni zahtjev usvoji u cjelosti.

Punomoćnik tuženika u završnom obraćanju sudu navodi da nije sporno da je 19.05.2004.godine zaključen Ugovor o kupoprodaji nekretnina temeljem kojega su u cijelosti izvršene sve ugovorene obveze. Tuženik se nalazi u zakonitom i savjesnom posjedu predmetnih nekretnina od 2004.godine, gdje u proizvodnim pogonima obavlja proizvodnju ferosilicijuma zaposleno je više od 250 ljudi. Pravni prednik tuženika i tuženik su konstantnim ulaganjima u proizvodne procese višestruko povećali vrijednost imovine u odnosu na iznos ugovorene i u cijelosti isplaćene kupoprodajne cijene koja je u skladu sa odlukom suda u najvećem dijelu isplaćivana putem sudskog depozitnog računa. Dalje navodi da sudska praksa i teorija poslovnog prava poznaju tri modaliteta ograničenja zakonskog zastupnika poduzeća koje je upisano u sudski registar i niti

jedan od tri ograničenja zakonskog zastupnika nisu izražena jer u sudskom registru nisu postojanja nikakva ograničenja za zaključivanje ugovora o kupoprodaji nekretnina, tako da je zakonski zastupnik mogao zaključivati ugovore bez ikakvih ograničenja. Ukoliko u javni registar, odnosno u sudski registar nadležnog suda nije upisano nikakvo ograničenje zakonskog zastupnika, upisani zakonski zastupnik može zaključivati sve ugovore bez obzira na vrstu, visinu i vrijednost ugovora. Zakonski zastupnik tužitelja je u trenutku zaključenja ugovora bio B. V., koji je u skladu sa zakonskim propisima imao deponiran svoj potpis u sudskom registru. Rješenjem Kantonalnog suda u Travniku br. ... od 03.11.2003. godine kojega je sastavni dio obrazac 10, prilog br. 6. se jasno dokazuje da upisani zakonski zastupnik nije imao upisanih ograničenja u pogledu zaključivanja ugovora, te je tužitelja zastupao bez ograničenja ovlaštenja. Stoga su neosnovani navodi tužitelja da direktor prodavca nije bio ovlašten za potpisivanje ugovora o prodaji. Tužitelj je izveo dokaz da je tužniku uputio zahtjev od dana 06.04.2021. godine kojim je tražio dostavu informacija obzirom da isti u svojoj arhivi navodno ne raspolaže dokazom da je Nadzorni odbor ili Skupština tužitelja dala suglasnost direktoru za zaključenje ugovora o kupoprodaji nekretnina. Samo tužitelj u svojoj arhivi može imati svu dokumentaciju odnosno suglasnosti na koje se poziva, kao i rješenje Kantonalnog suda u Travniku br. ... od 03.11.2003.godine kojega je sastavni dio obrazac 10, prilog br. 6. iz kojega proizilazi da upisani zakonski zastupnik nije imao upisanih ograničenja u pogledu zaključivanja ugovora, te je tužitelja zastupao bez ograničenja ovlaštenja, ali ga kao dokaz nije predložio jer se istim dokazuju činjenice koje ne idu u prilog tužitelju. Obzirom da tužitelj nije predložio navedni dokaz, tuženik je s ciljem dokazivanja nepostojanja ograničenja za zakonskog zastupnika predložio i izveo navedeni dokaz koji potječe iz 2003.godine. Međutim, neovisno o postojanju ili nepostojanju suglasnosti, obzirom na činjenicu da u sudskom registru kao javnom registru nema upisanih ograničenja za direktora u pogledu zaključenja ugovora, odnosno da u sudskom registru ne postoji zabilježba da se ugovor o kupoprodaji nekretnina može zaključiti samo uz suglasnost nekog organa društva, jasno je da je ugovor o kupoprodaji pravno valjan u smislu članka 55.ZOO-a FBiH, koji propisuje kada je statutom ili drugim opštim aktom društva određeno i u sudski registar upisano da njen zastupnik može zaključiti određeni ugovor samo uz suglasnost nekog organa ta suglasnost se može dati, prethodno, istovremeno ili naknadno ako što drugo nije upisano u sudski registar, a u stavku 4. istog članka da ako suglasnost nije dana iako je to bilo upisano u sudskom registru, smatra se da ugovor nije ni zaključen. Dakle, za izvođenje pravnog zaključka da ugovor nije zaključen potrebno je ispunjenje dva kumulativna uvjeta, da je u pogledu davanja suglasnosti za zaključenje ugovora potrebno pribavljanje suglasnosti organa društva, i drugi u ovoj pravnoj situaciji kao najbitniji za odlučivanje po tužbenom zahtjevu tužitelja da je davanje suglasnosti bilo upisano u sudski registar. Kako u sudskom registru kao javnom registru nije upisano da direktor može zaključiti Ugovor o kupoprodaji samo uz suglasnost nekog organa, zaključeni ugovor je pravno valjan te prema strankama i svim trećim osobama prouzrokuje pravne posljedice. Sudska praksa je zauzela stav da čak i da su prekoračena ovlaštenja koja su bila upisana u sudski registar (što u ovom slučaju nije izraženo jer nisu upisana nikakva ograničenja ograničenja za zaključenje ugovora,) pravni posao koji bi bio zaključen sa trećim osobama obvezuje, i ne može se tražiti utvrđenje da je ništavan navedeni pravni posao, ali bi se u toj pravnoj situaciji uspostavio odnos odgovornosti za štetu prouzrokovanu društvu zbog prekoračenja ovlasti za zastupanje jer bi se radilo o unutarnjem odnosu između direktora i društva. Direktor društva B. V. je bio upisani direktor tužitelja, te je ponovno imenovan za direktora tužitelja dana 24.05.2006. godine, sve do dana 19.02.2021.godine kada je rješenjem istog suda direktor društva postao A. Š.. B. V. nije imao nikakvih ograničenja u pogledu zaključenja ugovora, niti je u sudskom registru upisana zabilježba da određene ugovore može zaključivati uz suglasnost nekog organa društva, je nakon prestanka ovlaštenja zastupanja direktora T. M., I. Č., rješenjem Općinskog suda u Travniku a temeljem odluke Nadzornog odbora tužitelja ponovno bio upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje dana 24.05.2006.godine iz čega se svakako može izvesti zaključak da je Nadzorni organ tužitelja koji je ovlašten za imenovanje direktora bio zadovoljan radom direktora jer mu je dvije godine od zaključenja predmetnog ugovora ponovno dao povjerenje za zastupanje i predstavljanje društva. Nadležni organ društva ovlašten za imenovanje direktora ne bi ponovno imenovao direktora za zastupanje i predstavljanje da je bilo kakvih propusta u radu, ili da su u zaključenju veoma bitnih ugovora koji se odnose na kupoprodaju nekretnina, te ugovora veoma velike vrijednosti prekoračene granice ovlaštenja. Međutim čak i u situaciji eventualnih propusta kod jedne strane u pogledu zaključenja ugovora člankom 103. st. 2. Zakona o obligacionim odnosima se pruža pravna zaštita ugovornoj stranci kojoj nije zabranjeno zaključenje ugovora, jer je decidirano propisano da ako je zaključenje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor će ostati na snazi ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila

zakonsku zabranu snositi će odgovarajuće posljedice. Dakle, kako nisu postojale nikakve zakonske smetnje za zaključenje ugovora od strane tuženika jer je ugovor potpisala ovlaštena osoba koja je upisana u sudski registar, a nisu postojale nikakve smetnje ni na strani tužitelja jer zakonski zastupnik nije imao nikakva ograničenja upisana u sudski registar, jasno je da je u tom smislu za tuženika sporni ugovor validan, te bez ikakvih ograničenja proizvodi pravne posljedice. Iz navedenog proizilazi da bi čak i u pravnoj situaciji da su u sudski registar upisana ograničenja u pogledu zaključenja ugovora, zaključen ugovor ostao na snazi, ako kod druge ugovorne stranke nije bilo nikakvih zabrana u pogledu zaključenja ugovora. Utvrđenje da je ugovor ništav bi bilo suprotno članku 104. st. 3. Zakona o obligacionim odnosima jer bi restitucija bila suprotna načelima savjesnosti, poštenja i moralnog shvaćanja društva, obzirom da navedena načela obvezuju stranke ugovornice da se u međusobnim odnosima ponašaju savjesno i pošteno. Tuženik od zaključenja ugovora, dakle od 19.04.2004.godine pa sve do vođenja ovog parničnog postupka sukladno načelu savjesnosti i poštenja, nikada nije imao razloga sumnjati u dobru namjeru tužitelja prema kojemu su izvršene sve obveze. Pored navedenog, kao vrlo bitno je za napomenuti u završnim riječima je i to da je u članku 103. st.2 ZOO-a, sudska praksa je zauzela stav da stranka koja je skrivila ništavost ugovora se ne može pozivati na razloge ništavosti iako u ovoj pravnoj stvari ne postoje razlozi za ništavost, Sudska praksa je također zauzimala stav da ako je u sudskom registru nadležnog suda eventualno bilo upisano ograničenje zakonskom zastupniku (što u ovoj pravnoj stvari nije slučaj) da ne može zaključiti ugovor o kupoprodaji nekretnina bez suglasnosti Nadzornog odbora ili Skupštine društva, da je i u takvoj pravnoj situaciji tužitelj ne bi mogao tražiti utvrđenje da je ništav Ugovor o kupoprodaji nekretnina. Pravni posao bi bio važeći, ali bi se između zakonskog zastupnika i društva uspostavio odnos od odgovornosti, jer bi zakonski zastupnik eventualno mogao biti odgovoran za uzrokovanu štetu zbog prekoračenja ovlaštenja za zastupanje obzirom da se radi o unutaršnjem odnosu zakonskog zastupnika i društva. Pored navedenog eventualno bi se bu takvoj pravnoj situaciji moglo raditi o privrednom prijestupu, a što opet nema nikakav utjecaj na validnost ugovora. *Vrhovni sud Federacije BiH je u svojoj odluci br.Pž 95/97 od 08.07.1997.godine izrazio stav da se ovlaštenja zastupnika, odnosno ograničenja njegovih ovlaštenja upisuju u sudski registar, te kada zastupnik društva zaključi ugovor protivno ovlaštenju iz općeg akta društva, a koje je upisano u sudski registar u toj pravnoj situaciji se može utvrđivati da li je ugovor pravno valjan. Zaključno se u odluci navodi da za odlučivanje o tužbenom zahtjevu tužitelja za utvrđenjem da je ugovor ništavan nužno utvrditi činjenicu ovlaštenja zastupnika za zaključenje ugovora, te da li je navedeno ograničenje za zaključenje ugovora upisano u sudski registar, a ako ograničenje Ovlaštenja nije upisano u sudski registar isto ne obvezuje stranke iz ugovornog odnosa.* Imajući u vidu da se u smislu članka 109. ZOO-a na ništavost može pozivati svaka zainteresirana osoba, tužitelj prema kojem su u cijelosti izvršene sve ugovorene obveze, se ne može ni pozivati na ništavost, jer isti nema nikakav pravni interes za podnošenje deklaratorne tužbe istij nema aktivnu legitimaciju u ovom parničnom postupku. Navodi tužitelja su neosnovani i usmjereni na nezakonito stjecanje određene koristi. Ističe i da se tužitelj neosnovano poziva na odredbe Zakona o privrednim društvima koji se odnosi na dioničko društvo, a pravni prednik tuženika nije bio dioničko društvo nego društvo sa ograničenom odgovornošću a što prizilazi iz samog registra i ugovoru o kupop.nekretnina. Stoga tuženi predlaže da sud odbije kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja i istog obveže da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka.

Izjašnjavajući se na navode punomoćnika tuženika punomoćnica tužitelja osporava iznesene navode i tumačenje članka 55.ZOO FBiH prema kom pogrešnom tumačenju bi značilo da notar može sačiniti ugovor o kupoprodaji mimo zakonske norme Zakona o privrednim društvima i ukoliko prilikom zaključenja ugovora o kupoprodaji nekretnine prodavac nije prezentirao notaru odluke skupštine odnosno nadzornog odbora rukovodeći se činjenicom da takva obaveza nije upisana u sudski registar u pogledu ovlaštenja direktora, te je jasno da takav zaključak nema pravno utemeljenje. Punomoćnik tuženog se neosnovano poziva na član 103.ZOO FBiH, kojim se štiti pravo kupca u slučaju ugovora bez njegove krivnje što se u njegovom slučaju ne može primjeniti na predmetni ugovor, jer pravna situacija koja je predmet ovog postupka je detaljno normirana u čl 55.ZOO koji se kao *lex specialis* mora primjeniti, koja norma ni u kom slučaju ne sprječava tuženog ukoliko tvrdi da je savjesni kupac, traži obeštećenje ukoliko se u toku postupka uvrđiti da je ugovor ništav.

Cijeneći izvedene činjenice i dokaze, cijeneći svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, Sud je u skladu sa članom 8.Zakona o parničnom postupku FBiH, odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Među parničnim strankama u toku postupka bilo je nesporno da su tužitelj i privredno društvo "Metaleghe" d.o.o.Jajce dana 19.05.2004.godine zaključili Ugovor o kupoprodaji nekretnina dana 19.05.2004.godine. Nesporno je i da su B.S.I.d.o.o. odnosno tuženi RS-Silicon, pravni sljednici privrenog društva Metaleghe d.o.o.Jajce. Nesporno je da su temeljem navedenog ugovora ispunjene sve obaveze koje se odnose na isplatu kupoprodajne cijene i predaje u posjed nekretnina koje su predmet ugovora.

Sporno je da li je predmetni ugovor ništav ukoliko nije postojala saglasnost skupštine odnosno nadzornog odbora tužitelja za zaključenje ugovora.

Odlučujući o spornim činjenicama sud je uvidom u zahtjev za dostavu informacija br. ... od 06.4.2021. godine uz potvrda o prijemu pošiljke br. ... od 07.04.2021.godine, utvrdio da se punomoćnica tužitelja obraćala privrednom društvu BSI d.o.o. Jajce da tužitelju dostavi odluku nadzornog odbora kojom bi se odobrila prodaja obzirom da tužitelj istu ne posjeduje u arhivskoj dokumentaciji.

Uvidom u kopiju Ugovora o kupoprodaji od dana 19.05.2004.godine, utvrđeno je da je isti potpisan od strane direktora tužitelja B. V. i ovjeren pečatom tužitelja, da su potpisi ugovornih stana ovjereni, da je određen predmet ugovora kao i način plaćanja, te da je ugovoreno da ugovor stupa na snagu kada prodavatelj u kupac po osobama ovlaštenim za zastupanje potpišu ugovor.

Uvidom u Rješenje o registraciji Okružnog Privrednog suda u Banja Luci br. ... od 18.05.2022.godine, utvrđeno je da je u registar poslovnih subjekata upisano pripajanje društva BSI d.o.o.Jajce , društvu sticaocu R-2 Silicon d.o.o.Mrkonjić Grad, te da sva imovina i obaveze pripojenog društva prelaze na društvo sticaoca, a društvo koje se spaja prestaje da postoji.

Uvidom u Ugovor o pripajanju od 26.11.2008.godine br. ..., sud je utvrdio da je istim ugovoreno pripajanje privrednog društva Metaleghe d.o.o. društvu BSI d.o.o.Jajce, te da društvo koje je pravni sljednik društva koje se pripaja preuzima sve njegove obaveze i prava. Ugovor je notarski obrađen i ovjeren od strane notara Ivana Šarića.

Uvidom u Ugovor o pristupanju od 7.2.2012.godine, br. ..., utvrđeno je da isti dodatak Ugovora o pristupanju broj od 26.11.2008.godine br. ..., na način da su u istom detaljno navedni zemljišno knjižni podaci za identifikaciju dijela temeljnog kapitala.

Uvidom u Z.K. ul. 939 KO ... od 07.04.2021. godine i od 02.09.2022. godine, utvrđeno je da je kao vlasnik nekretnina upisano privredno društvo B.S.I. d.o.o. za proizvodnju i trgovinu ferolegurama Jajce.

Uvidom u Rješenje o registraciji Općinskog suda u Travniku br. ... od 27.2.2009. godine utvrđeno je da je u registar privrednih društava upisano da se B.S.I. d.o.o.za proizvodnju i trgovinu ferolegurama Jajce, pripaja privredno društvo Metalleghe d.o.o.za proizvodnju i trgovinu ferolegurama Jajce, te B.S.I. postaje pravni sljednik društvo Metalleghe d.o.o.

Uvidom u Rješenje upisa u sudski registar Kantonalnog suda ... od 5.5.2004.godine uz priloge, utvrđeno je da privredno društvo Metalleghe d.o.o.za proizvodnju i trgovinu ferolegurama Jajce, bilo upisano kao privredni subjekt u registru privrednih društava.

Uvidom u dopis Općinskog suda u Travniku broj: ... od 14.6.2022.godine, utvrđeno je da isti sadrži hronologiju upisa u registar privrednih društava, te da je na temelju rješenja od 17.01.2003.godine te ponovno dana 03.11.2003.godine, izvršen upis B. V. kao direktora društva.

Uvidom u statut tužitelja od 10.10.2003.godine, utvrđeno je da je u članu 136. statuta društva, utvrđeno da prodaja i kupovina imovine čija vrijednost između 15% i 33% knjigovodstvene vrijednosti ukupne postojeće imovine društva, ako takva transakcija nije prethodno odobrena jednoglasnom odlukom nadzornog odbora spada pod obavezu davanja saglasnosti skupštine društva a ako je imovina ispod te

vrijednosti, saglasnost daje nadzorni odbor. Članom 16.Statuta je određeno da temeljni kapital društva iznosi 34.892.035,00 KM. Također članom 187. statuta je propisano da direktor predsjedava upravom, rukovodi poslovanjem, zastupa i odgovora za zakonitost poslovanja.

Uvidom u Rješenje o upisu promjena podataka subjektu upisa u sudski registar ... od 3.11.2003.godine, sa priložima sud je utvrdio da je B. V. bio upisan kao ovlaštenu zastupnik tužitelja kao direktor društva, bez ograničenja ovlaštenja u okviru registrirane djelatnosti.

Uvidom u Rješenje Općinskog suda Bugojno Odjeljenje u Jajcu br.: ... od 1.6.2006.godine, utvrđeno je da je na osnovnu ugovora o kupoprodaji ... od 19.05.2004.godine dozvoljena uknjižba prava vlasništva na nekretninama koje su predmet ugovora, u korist Metalleghe d.o.o.Jajce.

Uvidom u Rješenje Kantonalnog poreznog ureda Novi Travnik br. ... od 19.5.2006. godine, utvrđeno je da je Metalleghe d.o.o.Jajce, na temelju prometa nekretnina određeno plaćanje poreza u iznosu od 391.166,00 KM.

Uvidom u uplatnicu od 21.5.2004.godine, sud je utvrdio da je tužitelju plaćen iznos od 876.600,00 KM po osnovnu kupoprodajnog ugovora, te je uvidom u uplatnice uplatnice od 18.11.2004., 15.6.2004,18.6.2004.godine, sud utvrdio da su tužitelju isplaćeni iznosi od 1,304,538.61 KM, 771.191,07 KM i 75.685.32 KM.

Uvidom u dopis pravnog prednika tuženika ... od 20.4.2007.godine, Podnesak Općinskog suda Bugojno Odjeljenje u Jajcu broj: ... od 27.4.2007.godine, podnesak pravnog prednika tuženika upućen Općinskom sudu u Jajcu br. ... od 10.5.2007.godine, podnesak pravnog prednika tuženika upućen Općinskom sudu u Jajcu broj :... od 08.12.2008.godine i podnesak pravnog prednika tuženika upućen na Općinski sud u Jajcu broj: ... od 05.06.2012.godine, sud je utvrdio da je u izvršnim postupcima sud naložio pravnom predniku tuženika da dio kupoprodajne cijene isplati na depozitni račun suda na ime zapljene potraživanja.

Direktor tužitelja A. Š. je izjavio da dužnost direktora kod tužitelja obavlja od februara 2021.godine, da je dolaskom na funkciju direktora u poduzeće angažovao finansijske i pravne eksperte kako bi pomogli da sagledaju zatečeno stanje u poduzeću, nakon čega su došli do saznanja o greškama sačinjenim prilikom potpisivanja ugovora. Po statutu društva nije bilo moguće ostvariti prodaju jer direktor kao ovlašteno lice nije imao suglasnost skupštine i nadzornog odbora a obzirom na vrijednost imovine koja se prodavala,bila je potrebna suglasnost. Na osnovu iznosa uplaćenog kapitala vrijednost firme upisanog u sudskom registru koja iznosi 17.384.572.00 KM, utvrđeno je da predmeta imovina mnogostruko prelazi vrijednost koju je direktor mogao prodati sam bez suglasnosti nadzornog odbora i skupštine društva a sama tržišna vrijednost predmetne imovine u odnosu na kupoprodajnu cijenu je mnogo viša, što su potvrdili finansijski eksperti. U tom trenutku nisu tražili sudsko vještačenje jer je to iziskivalo sredstva. Nakon što je tužitelj uputio dopis tuženom kojim su tražili da im dostavi odluke skupštine tuženi ih nije dostavio. B. V. koji je zaključio ugovor 2004.godine je prije njega bio ovlaštena osoba za zastupanje poduzeća, odnosno bio je direktor bez ograničenja u okviru registriranih djelatnosti. Prilikom preuzimanja dužnosti nije preuzeo dokumentaciju od B. V., jer je isti izjavio da ne posjeduje nikakvu dokumentaciju i da ne zna gdje se nalazi, ni pečat firme, pošto duži vremenski period nije imao saznanja o poslovanju firme, i nije imao volju da da ikakve informacije o poslovanju firme. Prema saznanju tužitelja u potpunosti je izvršena obaveza isplate kupoprodajne po ugovoru. Na osnovu statuta poduzeća za prodaju imovine društva čija vrijednost prelazi 15 i 33% knjigovodstvene vrijednosti, obavezno je davanje suglasnosti skupštine društva, a ako je imovina ispod te vrijednosti, suglasnost mora dati nadzorni odbor. Prilikom sastavljanja notarskog ugovora u vezi prodaje nekretnina u posjedu društva obavezno je postojanje odluke skupštine ili nadzornog odbora, a ograničenja ne moraju biti upisana u sudskom registru, jer su ista određena u statutu društva. Limitiranje sredstava kojima direktor može raspolagati i prodavati bez obzira na njegovu funkciju bez ograničenja koje je upisano u sudskom rješenju, ograničena su statutom društva, te je i on upoznat sa navedenim prilikom preuzimanja funkcije iako je u sudskom registru upisan kao direktor bez ograničenja.

Prilikom odlučivanja o tužbenom zahtjevu, Sud je prije svega cijenio da je neosnovan prigovor aktivne legitimacije tužitelja, obzirom da je članom 109. ZOO FBiH ("Sl. list SFRJ", br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 -odluka USJ i 57/1989, 2/1992, 13/1993 i 13/1994, br. 29/2003 i 42/2011, u daljem tekstu ZOO FBiH) propisano da na ništavost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svako zainteresovano lice. Stoga i tužitelj ima pravo da se pozove na ništavost ugovora, bez obzira što su obaveze iz ugovora u cijelosti ispunjene.

Također kako je u toku postupka bilo nesporno da je tuženi pravni sljednik privrednog društva Metalleghe d.o.o. sa kojim je tužitelj zaključio ugovor, isti je pasivno legitimisan za utvrđenje ništavosti ugovora.

Članom 123.st.1. ZPP FBiH ("Sl. novine FBiH" br. 53/03, 73/05 i 19/06 i 98/15), propisano je da je svaka stranka dužna dokazati činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev, pa sud smatra da je u ovom postupku na tužitelju bio teret dokazivanja činjenice da nije postojala suglasnost skupštine ili nadzornog odbora tužitelja u vrijeme zaključenja ugovora. Stoga se tužitelj neosnovano poziva da je od prednika tuženog tražio navedenu suglasnost, te kako prednik tuženog istu nije dostavio, da se ima smatrati da takva suglasnost ne postoji. Stoga se u ovom postupku, primjenom pravila tereta dokazivanja, nije od tuženog moglo očekivati da dokazuje nepostojanje suglasnosti ovlaštenog organa tužitelja, jer tuženi nije ni imao interes da dokazuje tvrdnje tužitelja.

Nadalje, članom 55.st.1. ZOO FBiH propisano je da kada je statutom ili drugim opštim aktom preduzeća određeno i u sudski registar upisano da njen zastupnik može zaključiti određeni ugovor samo uz saglasnost nekog organa, saglasnost se može dati prethodno, istovremeno ili naknadno, ako što drugo nije upisano u registar.

Navedena zakonska odredba, dakle, određuje da moraju biti ispunjena dva uvjeta kada zastupnik mora imati suglasnost da zaključi određeni ugovor. Prvi uvjet je da je statutom ili drugim opštim aktom preduzeća određeno davanje saglasnosti, a drugi uvjet je da je takvo ograničenje upisano u sudski registar.

Sud je imao u vidu da je pravni prednik tuženog prilikom zaključenja ugovora bio savjesna ugovora strana, da se pouzdao u podatke koji su upisani u javni registar, te da u registru privrednih društava nije bilo upisano bilo kakvo ograničenje direktora tužitelja za zaključenje ugovora, obzirom da je B. V. bio upisan kao direktor bez ograničenja ovlaštenja. Također, Zakon o privrednim društvima FBiH koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja ugovora, nije propisivao ograničenja u odnosu na raspolaganje imovinom društva sa ograničenom odgovornošću.

Stoga se ugovorna strana kod koje bi eventualno postojao nedostatak za zaključenje ugovora u vidu nepostojanja suglasnosti nekog organa, određenih na temelju internih akata, a koja ograničenja nisu upisana u javni registar, ne može pozivati na eventualne nedostatke koji bi postojali kod njega u odnosu na drugu savjesnu stranu.

Nadalje, Sud je utvrdio da je na strani 10. u članku 3. Ugovora o kupoprodaji od 19.05.2004.godine, tužitelj kao prodavatelj naveo da ima puno pravo i ovlaštenje da prodaje predmetne nekretnine kupcu na način predviđen ugovorom. Sud je utvrdio i da je ugovor potpisan od strane ovlaštene osobe i ovjeren pečatom tužitelja.

Sud je cijenio i navode direktora tužitelja da prilikom preuzimanja dužnosti nije preuzeo dokumentaciju od B. V., jer je isti izjavio da ne posjeduje nikakvu dokumentaciju i da ne zna gdje se nalazi, ni pečat firme, pošto duži vremenski period nije imao saznanja o poslovanju firme i nije imao volju da da ikakve informacije o poslovanju firme.

Sukladno članu 12.ZOO FBiH, u zasnivanju obligacionih odnosa i ostvarivanju prava i obaveza iz tih odnosa učesnici dužni da se pridržavaju načela savjesnosti i poštenja te kako se radi o privrednom društvu, učesnici u obligacionom odnosu sukladno čl.18 ZOO FBiH, dužni su u izvršavanju svoje obaveze postupati sa pažnjom koja se u pravnom prometu zahtijeva u odgovarajućoj vrsti obligacionih odnosa (pažnja dobrog privrednika, odnosno pažnja dobrog domaćina).

Stoga sud cijeni da se eventualni propusti i nedostaci u poslovanju tužitelja, koji nisu u skladu sa navedenim standardima, u vidu neposjedovanja arhivske dokumentacije ili nepostojanja suglasnosti propisane internim aktom tužitelja ne mogu staviti na teret tuženom kao savjesnom kupcu, koji se pouzdao u ovlaštenja koja su za tužitelja upisana u registru privrednih društava, obzirom da ograničenja za zaključenje ugovora nisu upisana u registar privrednih društava,.

Kako je tužitelj zaključio ugovor u skladu sa upisanim ovlaštenjima direktora tužitelja, kako predmet obaveze nije nemoguć, nedopusšten, neodređen ili neodrediv, uzimajući u obzir nespornu činjenicu da su ugovorne obaveze u cijelosti ispunjene, te da je sam tužitelj predao u posjed nekretnine koje su predmet ugovora i primio kupoprodajnu cijenu za iste, sud cijeni da se tužitelj neosnovano poziva na razloge za ništavost, te da nije nesumnjivo dokazao svoju tvrdnju da je ugovor ništav zbog nepostojanja suglasnosti ovlaštenog organa tužitelja za zaključenje ugovora.

Sud je cijenio neosnovanim navode tuženika da je stekao pravo vlasništva dosjelošću, jer se u ovom postupku nije odlučivalo o navedenom.

Obzirom na navedeno, sud je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Ostale navode i dokaze sud je cijenio ali nije posebno obrazlagao jer isti nisu bili od značaja za donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari.

Odluku o troškovima iz stava I izreke, sud je donio na osnovu člana 383. stav 1. i 2.i 386. stav 1., a u vezi sa članom 387. ZPP-a, na osnovu postavljenog zahtjeva punomoćnika tuženog. Troškovi tuženog se odnose na troškove sastava odgovora na tužbu u iznosu od 1.050,00 KM, zastupanja na pripremnom ročištu 05.07.2022.godine u iznosu od 1.075,00 KM, zastupanja na nastavku pripremnog ročišta u iznosu od 537, 50 KM i na zastupanja na glavnoj raspravi u iznosu od 1.150,00 KM. Stoga je Sud obavezao tužitelja da tuženom plati troškove postupka u ukupnom iznosu od 3.812,50 KM.

**Sutkinja
Sanela Simišić**

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od dana prijema. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu u Novom Travniku, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.